

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžh/3/2016
Identifikačné číslo spisu: 6013200232
Dátum vydania rozhodnutia: 18.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:6013200232.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Ing. B. C., I., právne zastúpený: Pirč, s.r.o., advokátska kancelária, Kpt. Nálepku 17, Košice, proti žalovanému: Úrad priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky, so sídlom Jána Švermu 43, Banská Bystrica, za účasti: INFOCAR, a.s., Račianska 30/A, Bratislava, zastúpený: Ing. M. C., C., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PP 598-94/P278971 II/149-2012 zo dňa 17. decembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/34/2013-256 zo dňa 26. februára 2016 voči V. výroku o uložení povinnosti zložiť zálohu na trovy znaleckého dokazovania, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 23S/34/2013-256 zo dňa 26. februára 2016 vo výroku V. o uložení povinnosti zložiť zálohu na trovy znaleckého dokazovania m e n í t a k, že súd ukladá žalobcovi, aby zložil zálohu na trovy znaleckého dôkazu v prospech účtu G., v.s. XXXXXXXXXXXX, k.s. XXXX, š.s. XXXXXXXXXXXX, vo výške 1.000,- € do 15 dní od právoplatnosti uznesenia.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Banskej Bystrici vo výroku I. nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalcom z odboru: Elektrotechnika, odvetvia: Riadiaca technika, výpočtová technika (hardvér) a za znalca ustanovil Ing. W. F., ktorého následne uznesením č. k. 23S/34/2013-278 zo dňa 23.06.2016 vylúčil z povinnosti vykonať znalecké dokazovanie v predmetnej veci a namiesto neho ustanovil dipl. Ing. N. I., znalca z odboru Priemyselného vlastníctva. Napadnutým výrokom V. krajský súd uložil žalobcovi povinnosť, aby zložil zálohu na trovy znaleckého dôkazu vo výške 2.000,- € do 3 dní od právoplatnosti uznesenia.

Proti uvedenému uzneseniu v časti V. výroku podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý výrok a žalobcovi uložil povinnosť zložiť zálohu na trovy znaleckého dôkazu

maximálne vo výške 300,- €, prípadne, aby napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že výška zálohy je neprimeraná, keďže vysoko prevyšuje priemernú mesačnú mzdu fyzickej osoby v hospodárstve SR. Podľa zverejnení Štatistického úradu SR zo dňa 08.03.2016 bola priemerná mesačná nominálna mzda zamestnanca hospodárstva SR v roku 2015 v sume 883,- €, čo je v pomere 44,15 % oproti sume zálohy na trovy znaleckého dôkazu. Z uvedeného dôvodu považuje za potrebné ozrejmiť úvahy krajského súdu, ktorými sa pri stanovení výšky zálohy riadil, keďže zálohu stanovil vo výške viac ako dvojnásobku priemernej mesačnej mzdy zamestnanca hospodárstva SR v roku 2015. Z odôvodnenia napadnutého uznesenia nevyplýva, na základe čoho bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zložiť zálohu vo výške 2.000,- €. Ak sa súd prvého stupňa riadil vyhláškou č. 491/2004 Z.z. Ministerstva spravodlivosti SR o odmenách, náhradách výdavkov a náhradách za stratu času pre znalcov, tlmočníkov a prekladateľov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška č. 491/2004 Z.z.“), potom žalobcovi nie je z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia zrejmé, z akej tarifnej odmeny pre ustanoveného znalca súd vychádzal pri určení výšky zálohy. Zároveň v napadnutom rozhodnutí nie je uvedené, či súd prvého stupňa prihliadal aj na budúce predpokladané náhrady, ktoré by odôvodňovali ním určenú výšku zálohy alebo nie. Pri výške zálohy súd prvého stupňa nepoukázal na žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali jej stanovenie v sume 2.000,- €. Z napadnutého rozhodnutia však vyplýva, že v predmetnej veci nejde o bezodkladný, mimoriadne náročný znalecký úkon a pod. Žalobca má tiež za to, že na strane účastníkov súdneho preskúmvacieho konania neexistujú žiadne dôvody, pre ktoré by bolo potrebné výšku zálohy určiť v sume 2.000,- €. Podľa názoru žalobcu by sa pri určení odmeny znalca a trov znaleckého dôkazu malo vychádzať z hodinovej tarifnej odmeny podľa § 3 vyhlášky č. 491/2004 Z.z. Podľa žalobcu sa tak javí, že súd prvého stupňa určil zálohu na viac ako 150 hodín výkonu znaleckej činnosti, čo žalobca považuje pri úlohe znalca určenej krajským súdom za neadekvátny rozsah. Na porovnanie uviedol, že za znalecký posudok Ing. R. 04/2013, nachádzajúci sa v súdnom spise zaplatil sumu 159,36 €, t.j. za 12 hodín výkonu znaleckej činnosti. Podľa žalobcu ide o porovnateľnú znaleckú činnosť. Zároveň namietol, že žalovaný a ani ďalší účastník neboli rozhodnutím súdu zviazaní na zloženie zálohy na trovy znaleckého dokazovania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ďalej len „O.s.p.“) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní žalobcu (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p., § 212 ods. 1 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 01.07.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok.

Senát odvolacieho súdu uvádza, že znalecké dokazovanie bolo nariadené v záujme žalobcu, a preto bol len žalobca zviazaný na zloženie zálohy na trovy znaleckého dôkazu. Žalobca v konaní predložil znalecký posudok, ktorý spochybňoval záver žalovaného, že žalobcovo riešenie podľa patentu 278971 nebolo v čase jeho podania výsledkom vynálezcovskej činnosti. V súdnom preskúmvacom konaní je možné vzniknuté pochybnosti odstrániť kontrolným znaleckým dokazovaním, prípadne následne vypočítať znalcov s cieľom identifikovať odlišnosti. V prípade úspechu v konaní bude neúspešný účastník konania zviazaný na úhradu trov konania, vrátane trov znaleckého dokazovania.

Najvyšší súd SR sa stotožňuje s názorom žalobcu, že v rozhodnutí súdu prvého stupňa nie sú uvedené úvahy, ktorými sa krajský súd riadil pri stanovení výšky zálohy v sume 2.000,- €. V posudzovanej veci bude úlohou znalca odstrániť vzniknuté rozpory ohľadom vynálezcovskej činnosti patentu 278971. Hodinová odmena znalca za jednu aj začatú hodinu výkonu znaleckej činnosti je podľa § 3 ods. 1 vyhlášky č. 491/2004 Z.z. 13,28 €. Priemerná mzda zamestnanca sa za II. štvrtrok 2017 pohybovala vo výške 944,- €. Vzhľadom na rozsah znaleckej činnosti považuje senát odvolacieho súdu zálohu na trovy znaleckého dokazovania v sume 1.000,- € za primeranú, t.j. v rozsahu cca 75 hodín výkonu znaleckej činnosti. Stanovená výška zálohy za trovy znaleckého dokazovania je nezávislá na osobe znalca.

Ustanovenie osoby konkrétneho znalca nebolo predmetom odvolacieho konania.

O trovách odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd tak, že ich náhradu žalobcovi nepriznal, keďže podľa pomeru úspechu mal úspech v odvolacom konaní vo výške 50 %.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.